

28 Μαΐου 2020

Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, Στο Χριστό στο Κάστρο (Μέρος 1ο)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

- «Το Γιάννη το Νυφιώτη και τον Αργύρη της Μυλωνούς τους έκλεισε το χιόνι απάν' στο Κάστρο, τ' ν πέρα πάντα, στο Στοιβωτό τον ανήφορο, τ' ακούσατε;»

Ούτως ωμίλησεν ο παπα-Φραγκούλης ο Σακελλάριος, αφού έκαμε την ευχαριστίαν του εξ οσπρίων και ελαιών οικογενειακού δείπνου, την εσπέραν της 23ης Δεκεμβρίου του έτους 186... Παρόντες ήσαν, πλην της παπαδιάς, των δυο αγάμων θυγατέρων και του δωδεκαετούς υιού, ο γείτονας ο Πανάγος ο μαραγκός, πεντηκοντούτης, οικογενειάρχης, αναβάς διά να είπη μίαν καλησπέραν και να πιή μίαν ρακιά, κατά το σύνηθες, εις το παπαδόσπιτο· κι η θειά το Μαλαμώ η Καναλάκαινα, μεμακρυσμένη συγγενής, ελθούσα διά να φέρη την προσφοράν της, χήρα εξηκοντούτις, ευλαβής, πρόθυμος να τρέχη εις όλας τάς λειτουργίας και να υπηρετή δωρεάν εις τους ναούς και τα εξωκκλήσια.

«Τ ακούσαμε κι ημείς, παπά» απήντησεν ο γείτονας ο Πανάγος, «έτο είπανε».

«Τί είπανε; Είναι σίγουρο, σάς λέω» επανέλαβεν ο παπα-Φραγκούλης. «Οι βλοημένοι, δε θα βάλουν ποτέ γνώση. Επήγαν με τέτοιον καιρό να κατεβάσουν

ξύλα, απάν απ' του Κουρουπή τα κατσάβραχα, στο Στοιβωτό, εκεί πού δεν μπορεί γίδι να πατήση. Καλά να τα παθαίνουν!» [\(περισσότερα...\)](#)